

Cù lao thú vị...

ISSN: 2734-9195 15:49 16/12/2024

Giữa đêm trường, lời tâm sự của bậc chân tu cao niên, bên thêm lễ hội. Giữa không gian miền quê bao la, bao quanh sóng nước dập dềnh, một đêm trên một cù lao thú vị, đáng nhớ!

Ngày 7 và 8/11/Giáp Thìn, cũng trùng ngày Dương lịch tháng 12/2024, chùa Liên Trì thuộc ấp Đông Thạnh, xã An Thái Đông, huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang tổ chức húy kỵ Tổ khai sơn cùng Chư tiền hiền liệt tổ truyền thừa duy trì và phát triển ngôi **Tam Bảo** đến nay.

(Ảnh: Internet)

Chùa hiện tại do thầy Tịnh Huệ trụ trì, thầy Tâm Thông thừa nhiệm quản lý, chăm sóc mọi sinh hoạt trong tự viện. Nằm trên vùng đất bốn bề bao quanh sông nước, nhiều phần khó khăn bởi vị trí địa lý, nhưng sinh hoạt của người dân cũng thuận tiện khi sử dụng ghe đò, xuống máy.

Ngự trên vùng đất được xem là “hòn đảo lớn”, chùa nhìn ra sông, hướng về phía mặt trời lặn, khung cảnh luôn mang lại cảm giác bình yên đến lạ. Tuy không cổ kính, cũng không mang dáng dấp kiến trúc tân thời như các ngôi Tam bảo nơi

phố thị thôn hoa. Những chú tiểu quê vẫn hàng ngày cấp sách đến trường, ngoài giờ, được cô Mỹ Hiền hướng dẫn thêm Anh ngữ. Tăng phong đạo cách nơi đây được quần chúng ngưỡng mộ tôn kính.

Trang trí ngoại điện đơn giản, hoa đèn, quả vị, cúng phẩm mang đặc trưng hương vị miền quê đồng bằng sông Cửu Long. Đôi khi, bà con quanh vùng về viếng thăm, chập cả khuôn viên, mà vườn cảnh hoa viên vẫn không phủ lấp sự trống trải sân chùa.

(Ảnh: Internet)

Bến sông trước mặt chùa, khi mặt trời lặn, bên kia sông là thôn xóm, xa xa những mái nhà như màn sương mờ được viền sáng bởi bóng chiều tà, phản chiếu dưới bóng nước tạo thành thế giới hư hư thực thực, nhiều phần tương thích với thế giới ảo diệu trong không gian tâm thức.

Âm thanh đại Hồng chung sáng chiều lướt mặt sóng vươn xa, nhẹ nhàng len vào từng thôn xóm, báo hiệu sinh hoạt một ngày bắt đầu hoặc chấm dứt một ngày lao động; chim chóc cũng rời tổ tìm mồi hoặc bay về ủ ấm bầy con chờ hơi ấm.

Liên Trì mang dáng dấp chùa quê thời bình, xóa nhòa vết loang thời chinh chiến mà tiền hiền liệt Tổ dày công gây dựng. Những lễ hội truyền thống như thức tỉnh hàng trăm người dân trên vùng đất cù lao, quên đi những hao mòn bởi chiến tranh lịch sử, tạm gác lại những bon chen cuộc đời, cùng nhau bên trong ngôi nhà tâm linh mang hồn dân tộc trên quê hương.

Không chỉ bà con quanh vùng, người dân khắp nơi, kể cả các miền xa như Bà Rịa Vũng Tàu, Tp.Hồ Chí Minh, các tỉnh lân cận cũng về chung vui mỗi dịp lễ hội.

Một đêm trú lại chùa quê, ở khoảng sân sau bên bếp lửa hồng, mọi người cùng nhau phục vụ bếp núc thật vui. Trên căn gác hẹp, chư Tăng cùng đàm đạo, sẻ chia từng câu chuyện, từng hoài niệm...

Hòa thượng Hoàng Nghi, tuổi đã ngoài 80, đệ tử của cố Hòa thượng Trí Tịnh, có tầm nhìn khá thoáng, ngài quan niệm: “chùa có sao thì sống vậy, không vận động kêu gọi, không nhận của bá tánh quá nhiều, tiền có thể nhận chút ít cho dân vui, không quá mười ngàn đồng, không tích lũy”. Xưa kia chư tổ tự túc cuộc sống mà vẫn tu chứng đắc, cố Hòa thượng Phổ Tuệ, Pháp chủ mà vẫn ra đồng cày cuốc, uy đức rạng rỡ, tuệ trí hơn người.

Cổ đức thường khuyên “thâm tín chư Phật giai sung mãn”, chỉ sợ mình không lo tu chứ đừng lo đói. Người thật tu, không giàu có nhưng chẳng đói bao giờ. Những người lo làm giàu, lo tích lũy, bon chen danh lợi, tham đắm sắc tình nên nội lực suy giảm, đánh mất chân tâm, hiện tượng phàm tục mới bị người đời chê trách.

Phàm phu ở trốn hồng trần

Tu thân mong giữ phàm nhân tâm thiền

Phàm tăng ở chốn thiền môn

Bởi không tu đạo ham dành bon chen

Kinh kệ cũng chẳng bỏ bèn

Tự mình lại tắt ngọn đèn thiền tâm...

Khi một tập thể mà vô hình chung ai cũng như ai, khó thấy điểm sáng nơi tập thể đó. Một ví dụ như vậy, không phản ánh hết, cũng chưa phải là tất cả, bởi còn đó nhiều tâm hồn thoáng đạt, biết nhìn và chấp nhận cái hay, cái tốt mà mình không làm được, quan trọng không bị đắm nhiễm dù trong hoàn cảnh nào.

Nơi chùa quê giữa cù lao, tác giả bỗng suy tư: Xã hội phát triển, con người phát triển, đương nhiên Phật giáo cũng phát triển tương thích bối cảnh thời đại. Các thế hệ tăng, ni ngày nay cập nhật kiến thức để triển khai giáo lý chứ không phải đi ngược lại kinh điển. Muốn không bị thế học và thế trí lạc dẫn, tu sĩ cần hướng nội hành trì để duy trì liên kết chặt chẽ giữa đạo đức và trí tuệ.

Chợt nghĩ, một Hòa thượng cao niên trải qua nhiều thời kỳ, cùng kho tàng kinh nghiệm Đạo - Đời, có chăng giúp cho thế hệ tăng, ni trẻ thêm định hướng bước đường tu đạo?

Những kinh nghiệm đó có đủ lay động và thức tỉnh lòng người, để không bị cuốn vào vòng xoay thế tục, vượt qua những rào cản nội tại để có thể phản tỉnh quy chân?

Giữa đêm trường, lời tâm sự của bậc chân tu cao niên, bên thêm lễ hội. Giữa không gian miền quê bao la, bao quanh sóng nước dập dềnh, một đêm trên một cù lao thú vị, đáng nhớ!

Tác giả: **Minh Mẫn** (Chùa Liên Trì, Tiền Giang ngày 12/12/2024)